

Ко је у четвртак, 22. априла, ујутру, отворио веб страницу *Б92* или *Блица*, могао је да види шта значи израз

не-догађај

. То је догађај који, ма колико важан, не одговара нашој интерпретацији стварности, па га зато игноришемо. Такав не-догађај је за

Б92

и

Блиц

био отварање Авалског торња.

Дакле, најважнија вест, за јутро 22. априла, по *Б92* била је она под насловом: „О сексуалности тек у седмом разреду“. Почетак те вести гласи овако:

”
Ђаци у Немачкој се већ у петом разреду сусрећу са појмовима пубертета, менструације и трудноће, а ученици у Србији тек у седмом разреду“

[1]

. Зашто ли одмах пада на памет чувена „Лепосава“ и опис часа „политичке коректности“? („Кад су јуче на *Б92* јавили да и даље заузимамо неславно прво место у свету по броју прљавих гађа, одвезаних пертли и окрњених тањира, језа ме обузела и интензивно се стидим што сам припадник ове нације“

[2]

). Друга

Б92

вест се тицала одлуке Уставног суда о посланичким бланко оставкама, а трећа нормализације

авио-саобраћаја са београдског аеродрома

. И тако, редом, догађај у коме је учествовао читав државни врх Србије и милион грађана ове земље (који су дали прилоге за обнову Торња), догађај од несумњиве симболичне важности, није био заслужио да уђе чак ни у првих девет вести насловне интернет странице

Б92

Слично је било и у *Блицу*. Ту сте, на насловној страници, могли да прочитате вест како Бојана Лекић почиње да пише за НИН, како је умро Хуан Антонио Самаран или како је Звезда изгубила од Јавора. Али отварање Авалског торња није заслуживало чак ни реченицу на *Блицовој* интернет насловници.

Питам се зашто ли је то тако? Како је могуће да се, у среду, на Авали, за *Б92* и за *Блиц* ништа није десило? Ни торањ од 200 метара, ни председник, ни патријарх, ни то што Коштуница није позван на отварање

[3]

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 22 април 2010 13:47

, ни то што је Тадић, онда, рекао да му је због тога жао

[4]

, ништа од тога није била вест и ништа од тога за ове наше медије није било вредно ни спомена у најавама вести.

Када се питамо зашто је то тако, долазимо до једног једноставног одговора – па то, заправо и нису медији. Медиј значи *општило*, средство за општење, средство којим се шире обавештења од општег интереса за неку заједницу, средство које служи општем интересу једног друштва. Али, *Б92* и *Блиц* све то већ поодавно нису. Од „општег интереса“ и од „служења заједници“ код њих је, изгледа, остао само „интерес“ и „служење“.

Овај њихов *не-догађај* учинио је да се они коначно конституишу у *не-медиј*. *Б92* је једноставно постао

не-телевизија

, а

Блиц

не-новине

. А такви ентитети од публице праве

не-гледаоце

и

не-читаоце

. Колико ли ће само ова продукција ништавила још потрајати?

[1] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=04&dd=22&nav_category=206&nav_id=426107

[2] <http://www.leposava.mojblog.rs/arhiva-1-2006.html>

[3] http://www.rtv.rs/sr_ci/politika/kostunica:-avalski-toranj-simbol-vojne-neutralnosti_184790.html

[4] Али су то, онда *Новости* ставиле у антрфиле са насловом „Коштуница требало да

Не-медији и продукција ништавила

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 22 април 2010 13:47

дође“

([http://www.novosti.rs/code/navigate.php?id=14&status=jedna&vest=176991&title_add=Otvoren Avalski toranj&keyword_add=avalski toranj](http://www.novosti.rs/code/navigate.php?id=14&status=jedna&vest=176991&title_add=Otvoren+Avalski+toranj&keyword_add=avalski+toranj)) – као да Коштуница из ината или непристојности није дошао, а не зато што га нико није ни позвао!